

Истежит казус ЧБ ВБ
КАЗУС: 08.04.2014г.

Подсъдимият Жеков живеел в гр. Свиленград и бил безработен. Поради финансови нужди и с цел да припечели малко пари, решил да отиде до гр. Одрин в Република Турция, от където да закупи известно количество тютюневи изделия, които да продаде на свои познати в България. На 20.03.2016 г. Жеков осъществил намерението си и отишъл до гр. Одрин, като пътувал с автобус на местна фирма. След като пристигнал в Одрин се свързал със свой познат, от когото закупил 540 пакета тютюн с тегло от 1 кг всеки. Укрил пакетите сред други закупени стоки, за да не бъдат открити при евентуална проверка на митницата. От гр. Одрин се качил на автобус за Свиленград, на който при преминаване на българската граница при ГКПП „Капитан Андреево“ служители на Митница Свиленград извършили проверка на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси“. По време на проверката в личния багаж на Жеков били открити пренасяните от него пакети тютюн. Било образувано досъдебно производство. От проведените действия по разследването се изяснило, че пренасяните пакети тютюн представлявали акцизни стоки, нямали поставен бандерол съгласно изискванията на българското законодателство (чл. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове и чл. 28, ал. 1 от Закона за тютюна и тютюневите изделия), а от назначената съдебно-оценъчна експертиза общата им стойност била определена на 54 000 лв. При разпита по време на досъдебното производство подсъдимият твърдял, че нямал представа, че пренасяният от него тютюн представлява акцизна стока и че се изисква поставянето на бандерол. Наблюдаващият прокурор преценил, че твърденията на обвиняемия представляват негова защитна версия и че наказателната отговорност на Жеков следва да бъде ангажирана за това, че е пренесъл през границата на страната без знанието и разрешението на митниците стоки за търговски цели, както и за това, че държал акцизни стоки без бандерол, за която деятелност е внесъл обвинителния акт.

След даване ход на съдебното производство подсъдимият Жеков и неговият защитник направили своевременно искане за провеждане на съкратено съдебно следствие по реда на чл. 371 т.2 НПК, като Жеков заявил, че признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласява да не се събират доказателства за тях. Съдът прочел протоколно определение, с което изменил хода на съдебното

следствие и след като установил, че самопризнанието се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства, обявил с определение, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Съдът постановил присъдата си, като осъдил подсъдимия и по двете повдигнати обвинения. Наказанията били определени при условията на чл. 54 НК.

1. Каква е правната квалификация на извършеното от Жеков според обвинителния акт?
2. Ако бъде възприета правната квалификация на прокурора, каква съвкупност би била налице?
3. Правилно ли е решението на съда да осъди подсъдимия и по 2- те обвинения?
4. Могъл ли е съдът да оправдае подсъдимия по едно от обвиненията при проведено съкратено съдебно следствие по чл.371 т.2 НПК? Аргументирайте се.
5. Правилно ли е определено наказанието? Аргументирайте се.
6. Каква е формата на вина?

КАЗУС:

Подсъдимият Жеков живеел в гр. Свиленград и бил безработен. Поради финансови нужди и с цел да припечели малко пари, решил да отиде до гр. Одрин в Република Турция, от където да закупи известно количество тютюневи изделия, които да продаде на свои познати в България. На 20.03.2016 г. Жеков осъществил намерението си и отишъл до гр. Одрин, като пътувал с автобус на местна фирма. След като пристигнал в Одрин се свързал със свой познат, от когото закупил 540 пакета тютюн с тегло от 1 кг всеки. Укрил пакетите сред други закупени стоки, за да не бъдат открити при евентуална проверка на митницата. От гр. Одрин се качил на автобус за Свиленград, на който при преминаване на българската граница при ГКПП „Капитан Андреево“ служители на Митница Свиленград извършили проверка на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси“. По време на проверката в личния багаж на Жеков били открити пренасяните от него пакети тютюн. Било образувано досъдебно производство. От проведените действия по разследването се изяснило, че пренасяните пакети тютюн представлявали акцизни стоки, нямали поставен бандерол съгласно изискванията на българското законодателство (чл. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове и чл. 28, ал. 1 от Закона за тютюна и тютюневите изделия), а от назначената съдебно-оценъчна експертиза общата им стойност била определена на 54 000 лв. При разпита по време на досъдебното производство подсъдимият твърдял, че нямал представа, че пренасяният от него тютюн представлява акцизна стока и че се изисква поставянето на бандерол. Наблюдаващият прокурор преценил, че твърденията на обвиняемия представляват негова защитна версия и че наказателната отговорност на Жеков следва да бъде ангажирана за това, че е пренесъл през границата на страната без знанието и разрешението на митниците стоки за търговски цели, както и за това, че държал акцизни стоки без бандерол, за която деятелност е внесъл обвинителния акт.

След даване ход на съдебното производство подсъдимият Жеков и неговият защитник направили своевременно искане за провеждане на съкратено съдебно следствие по реда на чл. 371 т.2 НПК, като Жеков заявил, че признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласява да не се събират доказателства за тях.

Съдът прочел протоколно определение, с което изменил хода на съдебното следствие и след като установил, че самопризнанието се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства, обявил с определение, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Съдът постановил присъдата си, като осъдил подсъдимия и по двете повдигнати обвинения. Наказанията били определени при условията на чл. 54 НК.

1. Каква е правната квалификация на извършеното от Жеков според обвинителния акт?
2. Ако бъде възприета правната квалификация на прокурора, каква съвкупност би била налице?
3. Правилно ли е решението на съда да осъди подсъдимия и по 2-те обвинения?
4. Могъл ли е съдът да оправдае подсъдимия по едно от обвиненията при проведено съкратено съдебно следствие по чл.371 т.2 НПК? Аргументирайте се.
5. Правилно ли е определено наказанието? Аргументирайте се.
6. Каква е формата на вина?

1. Правната квалификация на извършеното от подсъдимия според обвинителния акт е за престъпление по чл.234 ал.2 т.3 вр.ал.1 НК за това, че подсъдимият е държал акцизни стоки без бандерол в големи размери, когато такъв се изисква по закон / чл.2 ЗАДС и чл. 28 ЗТТИ/ в немаловажен случай,

както и за престъпление по чл. 242 ал.1 б. „ д” НК за това, че е пренесъл през границата на страната без знанието и разрешението на митниците стоки / тютюн/ за търговски цели в големи размери.

Големите размери се обосновават от стойността на предмета на престъплението, която надхвърля 70 пъти установената в страната

минимална работна заплата към датата на деянието според критериите в ТР №1/98год. на ОСНК на ВКС.

2. Би била налице идеална съвкупност между престъпленията по чл. 234 ал.2 т.3 вр. ал.1 НК и чл. 242 ал.1 б. „д” НК, тъй като прокурорът е приел, че Жеков с едно деяние е извършил две различни престъпления с различен непосредствен обект на защита.
3. Решението на съда да осъди подсъдимия Жеков и по двете повдигнати обвинения не е правилно, тъй като съгласно ТР №1/2015год.на ОСНК на ВКС, съставът на престъплението по чл. 242 НК поглъща този по чл. 234 НК. Това е така, защото държането на акцизните стоки без необходимия бандерол като форма на изпълнителното деяние на престъплението по чл. 234 НК се поглъща от фактическото им пренасяне през границата на страната ни, когато това се извършва без знанието и разрешението на митническите органи и са налице останалите признаци на състава на квалифицираната контрабанда. Ето защо, не може да се приеме наличие на идеална съвкупност на двете престъпления в случая. Откриването от митническите органи на граничния пункт на акцизните стоки без бандерол изключва упражняваната върху тях фактическа власт на подсъдимия като самостоятелна престъпна дейност.
4. Съдът е могъл да оправдае подсъдимия по обвинението по чл.234 ал.2 т.3 вр. ал.1 от НК, тъй като при диференцираната процедура по чл. 371 т.2 НПК се признават фактите по обвинението, което не лишава съда като решаващ орган от възможността да направи собствена правна оценка по чл. 301 НПК на фактите, признати от подсъдимия, като вземе решение извършено ли е деяние, съставлява ли то престъпление и каква е неговата правна квалификация. С оглед посочената по-горе липса на съвкупност от престъпления, съдът не само е могъл, но и е следвало да признае подсъдимия за невиновен по това обвинение.
5. При определяне на наказанието за престъплението по чл. 242 ал.1 б. „д” НК съдът е следвало да приложи разпоредбата на чл. 58а ал.1 НК вр. чл.54 НК като след като определи подходящото наказание „лишаване от свобода“, да намали срока му с една трета, а

кумулятивното наказание „глоба„ да определи при условията на чл. 54 НК съгласно разпоредбата на чл.58а ал.5 НК.

6. Деянието по чл. 242 ал.1 б. „ д” НК е извършено при пряк умисъл. Подсъдимият е укрил пакетите тютюн сред другите закупени стоки, което сочи на липса на намерение за декларирането им. Следователно той е съзнавал обществената опасност на извършеното, предвиждал е общественоопасните последици и е искал настъпването им.

Контролен казус б

б

б

КОНКУРС ЗА МЛАДШИ СЪДИИ – 2017 г.

08.04.2017г.

КАЗУС по наказателно право и процес

Подс. Василев през 2013 г. живеел в с. Н. обл. Ш. и притежавал лек автомобил. На 07. 11. 2013 г. подс. Василев решил да вземе противозаконно – без разрешение и съгласие от ОДБХ Ш., керемиди от неизползвана от 20 години ветеринарна лечебница в с. Н. Около 17 ч. подсъдимия, с личния си автомобил „Опел Астра” на покрива на който поставил стълба, отишъл в дома на св. Радев и го помолил да му помогне да вземе керемиди за покриване на баня. Заявил му, че имал разрешение от хората от лечебницата, обаче трябвало да се качват по стълба. Св. Радев заявил на подс. Василев, че помощ се му окаже подс. Христова, която извикал от друга стая, като и казал да отиде с подс. Василев. Подс. Христова се съгласила, без да е чула разговора между подс. Василев и св. Радев. Като стигнали до лечебницата било вече тъмно, подс. Василев спрял автомобила в близост до нея и казал на подс. Христова да се огледат дали няма наоколо хора, които да ги видят. След като се уверили, че наоколо няма хора, подс. Василев пренесъл стълбата до лечебницата и по нея се качил на покрива. Започнал да взема керемиди и да ги хвърля на дюшек, като казал на подс. Христова да ги подрежда в автомобила. По сигнал в РУП гр. К. автопатрулен екип двамата подсъдими били заловени на място, като полицаите видели стълбата по която се качил подс. Василев и дюшека върху който той хвърлял керемидите, а подс. Христова ги вземала и поставяла в автомобила. Пред полицаите подс. Христова заявила, че дошла да помогне на подс. Василев, тъй като той искал помощ за това от нейния баща и за някакви керемиди, но тъй като той бил болен отишла тя. Двата полицаи установили, че керемидите в автомобила били 60 броя. След като били освободени, двамата подсъдими отишли в дискотеката в с. Н. и седнали на маса. Там св. Маринова чула от двамата подсъдими да говорят, че същата вечер били хванати от полицаи докато крадели керемиди.

Керемидите били оценени от вещо лице на 30 лв.

Подс. Христова е неосъждана.

Подс. Василев е осъждан за престъпление по чл. 195 от НК, като е реабилитиран по право на 09. 07. 2002 г. С решение по НАХД в сила на 24. 07. 10 г. на осн. чл. 78а от НК е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание глоба.

На д. п. подс. Василев. при разпита му като обвиняем заявил, че иска да му бъде предявено д. п. при приключването му, а подс. Христова заявила, че не иска предявяване на материалите по делото. Разследващия приключил д. п. и го изпратил на прокурора, без да го предявява и на двамата подсъдими. Бил внесен обвинителен акт срещу двамата

подсъдими в РС- гр. Н. В първото съдебно заседание, не се явила подс. Христова и делото било отложено. На второто заседание бил даден ход на делото. От ОДБХ гр. Ш. бил предявен граждански иск за причинени имуществени и неимуществени вреди. Съдът не приел за съвместно разглеждане предявения гр. иск. Подс. Христова поискала провеждане на съкратено съдебно следствие по реда на чл. 371 т. 2 от НПК, като заявила, че признава фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласила да не се събират доказателства за тези факти. Подс. Василев не дал съгласие за провеждане на съкратено съдебно следствие. Районният съд постановил провеждане на съдебно следствие по общия ред. В защитната си реч подс. Василев направил искане да бъде оправдан, а алтернативно – да бъде освободен от наказателна отговорност по чл. 78а от НК. С присъдата си съда признал двамата подсъдими за невиновни и ги оправдал, като приел, че деянието им покрива критериите на чл. 9 ал. 2 от НК. По протест на Районна прокуратура гр. Н., Окръжен съд гр. Ш. отменил присъдата, признал двамата подсъдими за виновни по предявеното им обвинение и ги осъдил. Присъдата била потвърдена от ВКС.

ВЪПРОСИ:

1. На д. п. допуснато ли е процесуално нарушение от разследващия орган?
2. Дайте правна квалификация на деянието на двамата подсъдими?
3. Допустимо ли е било предявяването на граждански иск във второто по ред съдебно заседание на делото?
4. РС допуснал ли е процесуално нарушение във връзка с предявения граждански иск?
5. Допуснато ли е процесуално нарушение по даване ход на съдебното следствие?
6. Основателно ли е искането на подс. В. да бъде освободен от наказателна отговорност на осн. чл. 78 а от НК и да му бъде наложено административно наказание?

Контролен казус

Казус

Мария Георгиева била осъждана за умишлено престъпление на 1 година лишаване от свобода, отложено за изтърпяване с изпитателен срок от 3 години, като присъдата е влязла в сила на 1.03.2012г. Нямаха други образувани наказателни производства срещу нея - висящи или прекратени.

Била правоспособен водач и управлявала с пълномощно лек автомобил, собственост на ЕООД, с управител Петър Петров.

На 25.10.2014г потеглила за гр.Варна заедно с колежката си Ива Тодорова. С излизане от град София завалил мокър сняг и настилката била мокра. По главен двупосочен път Георгиева управлявала автомобила със скорост от 60 км/ч. Нямаха пътни знаци ограничаващи скоростта, но продължавало да вали. Обърнала се назад, като с дясната ръка придържала кормилото, а лявата се пресегнала към чантата, която била на задната седалка, при което автомобилът се отклонил наляво и навлязъл в насрещното платно, преминал го и излязъл от пътя, като се преобърнал в левия скат. От удара, на Тодорова била счупена дясната ръка, а Георгиева имала охлузвания. Георгиева се обадила на телефон 112 и до идването на полицията и на Бърза помощ обездвижила ръката на Тодорова и направила всичко, зависещо от нея за да облекчи положението на пострадалата.

Извършената автотехническа експертиза установила, че при мократа настилка, за да предотврати напускането на пътя и да избегне пътнотранспортното произшествие, единственото което е трябвало да направи Георгиева е било да съобрази скоростта си и да управлява с не повече от 40км/ч. Експертите уточнили, че ако беше се движела с тази скорост дори и при извършеното за секунди обръщане назад е могла да овладее автомобила в рамките на своето платно и до навлизане в насрещното платно и напускане на пътя, респективно до ПТП не би се стигнало.

Съдебно мед. експертиза установила, че счупването на ръката на Тодорова затруднило движението ѝ за повече от тридесет дни.

Съдебно икономическата експертиза установила, че щетите по автомобила възлизат на 6000лв.

В периода - 01.01.2016г до 31.12.2016г минимална работна заплата в страната била 420лв.

Било образувано досъдебно производство и Георгиева била привлечена като обвиняема за престъпление по чл.343 ал.1 б."б" предложение второ от НК. В хода на разследването Ива Тодорова поискала изрично да участва в д.п. и да и се предявят материалите по разследването, като посочила адрес за призоваване в страната. До приключване на досъдебното производство била разпитаната само като свидетел по обстоятелствата относно ПТП. Материалите по разследването не ѝ били предявени.

Бил внесен обв акт срещу Георгиева за това, че на 25.10.2014г, като водач на МПС нарушила правилата на движение по чл.20 ал.2 от ЗДвП - движела се на

главен път с разрешена, но несъобразена с атмосферните условия скорост и по чл. 16 ал.1 т 1 от ЗДвП - на двупосочен път, навлязла в лентата за насрещно движение без да е извършвала изпреварване или заобикаляне, вследствие на което по непредпазливост причинила средна телесна повреда на Ива Тодорова – престъпление по чл.343 ал.1 б.“б“ пр второ от НК.

В проверката по чл.248 ал.2 т 3 от НПК съдът не установил основания за връщане на делото на прокурора.

В съдебно заседание, преди даване ход на съдебното следствие Тодорова поискала производството да се прекрати на основание чл.343 ал.2 т 2 от НК, като заявила, че случайно разбрала, че има такова право. П.Петров предявил граждански иск за сумата от 6000лв

Съдът приел искането на Тодорова за несвоевременно и отказал да прекрати производството. Приел за съвместно разглеждане подаденият от П.Петров граждански иск в размер на 6000лв и конституирал представляваното от него ЕООД като граждански ищец. Съдът дал ход на съдебното следствие и събрал всички необходими доказателства за изясняване на фактите по обвинението, но отложил делото само във връзка с гражданския иск.

В следващото съдебно заседание, съдът постановил присъда, с която осъдил Георгиева за извършено от нея престъпление по чл.343 ал.1 б.“б“ пр второ от НК, за това че: като водач на МПС нарушила правилата за движение по ЗДвП, а именно правилото по чл.20 ал.2 - движела се по главен път, извън населено място с несъобразена с атмосферните условия скорост, вследствие на което по непредпазливост причинила средна телесна повреда – счупване дясната ръка на Тодорова, довело до затрудняване движението на същата за повече от 30 дни, като и наложил наказание в размер на 6 /шест / месеца лишаване от свобода реално. На основание чл.68 ал.1 от НК привел в изпълнение наказанието по предходната присъда, чието изтърпяване е било отложено с изпитателен срок, като постановил също реалното му изтърпяване.

Съдът оправдал подсъдимата Георгиева по обвинението за престъплението по чл.343 ал.1 б.“б“ само във връзка с нарушението на правилата за движение по чл. 16 ал.1 т 1 от ЗДвП

На основание чл.343г от НК съдът лишил подсъдимата от право да управлява МПС за срок от пет години.

Съдът уважил изцяло предявеният гр иск.

ВЪПРОСИ :

1.Налице ли са били основания за прекратяване на съдебното производство по чл.248 ал.2 т 3 от НПК и за връщане на делото на прокурора ? Обосновете се.

2. Допуснал ли е РС процесуални нарушения при разглеждане на делото и ако да - какви ? Обосновете се ?

3. Допуснал ли е нарушения съдът при разглеждане на гр иск и ако да какви ? Обосновете се .

4. Изпълнени ли са задълженията по чл. 301 от НПК при постановяване на присъдата ?

а/ правилна ли е правната квалификация на деянието и ако не е прецизирайте я .

б/ законосъобразно ли е оправдаването на подсъдимата за нарушението на правилата за движение по чл.16 ал.1 т 1 от ЗДВП? Обосновете се .

в/ законосъобразно ли е определено допълнителното наказание – лишаване от право да се управлява МПС ? Обосновете се .

г/ законосъобразно ли съдът е приложил чл.68 ал.1 от НК и ако не – коя е приложимата норма и с какви възможности е разполагал съда ?